

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησία . . . δρ. 7.— Ἑτησία φρ. χρ. 8.—
Ἑξαμηνος . . . " 4.— Ἑξαμηνος φρ. χρ. 4.30
Τρίμηνος . . . " 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΔΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστου λεπτ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20].

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 12ος

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ὀκτωβρίου 1905

Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 46

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΚΣΦΑΛΛΙΟΝ Α'.

Ὅπου ὁ συγγραφεὺς, μὲ τὴν πρόφασιν δι παρονοιάζει τὰ πρόσωπα τῆς ἱστορίας του, διηγεῖται τὰ ἰδικά του ἱστορικά.

Τὸν περασμένον Ἰανουάριον, ἕνα βράδυ — δὲν ἐνθυμοῦμαι καλὰ ἂν ἦτο ἑορτὴ ἢ καθημερινή . . . ἀλλὰ μᾶλλον Κυριακή, — ἐπέστρεφα ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκή-
πους μὲ τὸ τράμ, καὶ μὲ . . . ραγδαίαν βροχήν. Τὸ τράμ ἦτο γεμάτο ἀπὸ κόσμον, καὶ ἡ κυρία ποῦ ἐκάθητο δίπλα μου ἦτο τόσο ὀγκώ-
δης καὶ ἐφορούσε τόσον μεγαλοπρεπῆ μεταξωτά, ὥστε, χωρὶς νὰ ἐντραπῇ διόλου, εἶχε καταλάβῃ ὅχι μόνον τὴν ἰδικήν της θέσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν περισσοτέραν ἰδικήν μου.

Ἦναγκάσθην λοιπὸν ν' ἐγὼ νὰ κάμω τὸν μικρόν - μι-
κρόν καὶ νὰ κολλήσω, διὰ νὰ ἐκδικηθῶ, ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον διπλα-
νόν μου, τὸν . . . τοῖχον, ὁ

ὁποῖος ὁμῶς δὲν ἦτο διόλου ἐλαστικός. Ἀπὸ τὸ ὑαλόφραγμα τοῦ τράμ, ἐβλεπα, βυθισμένα μέσα εἰς τὴν πυκνὴν ὀμίχλην, τὰ φανάρια τοῦ δρόμου ποῦ ἐφεγγαν θολὰ καὶ τὰ φανάρια μερικῶν ἀμαξῶν, ποῦ ἐπερνοῦσαν ὀλοταχῶς εἰς τὸν δρόμον. Ἐβλεπα κάπου-κάπου καὶ κανένα διαδότην, ποῦ ἔτρεχε βιαστικῶς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σπίτι του, χωρὶς στήν ὀμβρέλλαν του ὑποκάτω.

Ἐβλεπα καὶ τὸ φανάρι τοῦ τράμ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς δὲν ἔτρεχε λά-
δι ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅταν ἔξαφνα, ἐμπρὸς εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, κόσμος πολὺς, ὁ ὁποῖος μου ἐφάνη πολὺ περισσότερος παρ' ὅσος ἦτο, ὥρμησε πρὸς τὸ τράμ, ὡς νὰ ἤθελε νὰ το κυριεύσῃ ἐξ ἐξέδου. Τὰ ἄλογα ἐσταμάτησαν ἀμέσως. Διότι, ὡς γνωρίζετε, ἀφορμὴν ζητοῦν πάντοτε διὰ νὰ σταματοῦν τὰ ἄλογα τοῦ τράμ!

Ἀπὸ τὸν κόσμον ἐκεῖνον δὲν ἐβλεπα παρὰ μαύρους ἴσκιους, καὶ ὀμβρέλλες

ὁποῖος ἐδείκνυν ὅτι ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τὴν προαλήσασαν. Τέλος, ὀλίγον μακρύτερα, μία ὀμβρέλλα μετρίου μεγέ-
θους καὶ μία ἄλλη μικροσκοπικὴ ἑκα-
μναν ἀπελπιστικὰς χειρονομίας (ὀμβρελ-
λικὰς χειρονομίας, ἐννοεῖται), ἐνῶ πέ-
ραν, εἰς τὸ βάθος τοῦ σκότους καὶ τοῦ δρόμου, ἕνα ὀμβρελλάκι, ὁμοῖον πρὸς νυ-
κτερίδα, ἀνέβαινε, κατέβαινε, ἐχοροπη-
δοῦσεν, ἔτρεχεν, ἐπαιξε μέσα στὰ νερὰ καὶ τὴν λάσπην. Αὐτὸ τὸ ὀμβρελλάκι εἶχεν ἐντελῶς ἰδιότροπον σχῆμα ἦτο

« Ἡ βροχὴ ἔπεφτε πατάμι. » (Σελ. 362, στήλ. α'.)

τὰ τὰ φαίνόμενα, — ἐπλησίασε πρὸς τὸ ἀνάβαθρον τοῦ τράμ.

— Τραυβαγέρη ! ἔχει θέσεις ; — ἡρώ-
τησεν.

Ἡ πρώτη ὀμβρέλλα εἶχε φωνὴν σο-
βαρὰν καὶ εὐχον, καὶ πολλὴν ἀξιοπρέ-
πειαν εἰς τὴν στάσιν της. Κατόπιν της, τρεῖς ἄλλες ὀμβρέλλες, μικρότερες, — ἢ μία μάλιστα εἶχεν ἰδιαιτέρως κομψό-
τατον σχῆμα, — ἐκινούντο μὲ τρόπον ὁ

σὰν μεγάλη ἀράχνη, δεμένη εἰς τὴν ἄ-
κραν ἑνὸς ξύλου, ἢ ὁποῖα σαλεύει διαρ-
κῶς τὰ πόδια της . . .

Ἡ μεγάλη ὀμβρέλλα, ἢ καὶ ἀρχηγί-

να τῆς ἐπταμελοῦς συμμορίας, ἐπανελά-
βε τὴν ἐρώτησίν της :

— Ἐχει θέσεις, τραυβαγέρη ;

Ὁ ἡνίοχος ἀπήντησε μὲ περιπατικ-
κὴν φωνήν :

— Γιὰ ὑποურγίω μὲ πῆρες ν' ἐρω-
τᾷς γιὰ θέσεις, χριστιανέ μου ; . . . ἔχει
μία ἀπ' ἐξω.

— Μία μόνον ; . . .

Εἰς τὸ ἀκουσμά αὐτῆς τῆς σκληρᾶς

δεν είναι δυνατόν να παίζει κανείς Καραγκιόζη στην Δόμβρηναιαν και συγχρόνως να δολοφονήσει στην Πειραιά, υπάρχει τώρα αποδεδειγμένο ότι ο Μπουλντόκ είναι άθωος. Και αν κρατηθεί ακόμη εις την φυλακήν, κρατείται διότι η Ανάκρισις έχει λόγους... μυστικούς.

Αυτή, με λίγα λόγια, είναι η ιστορία. Φαντασθήτε τώρα αν ο Μπουλντόκ αυτός δεν ήμπορε να αποδείξει το λεγόμενον *α.λ.λοθι*, — ότι δηλαδή την ώρα του εγκλήματος εβρίσκετο αλλού, — ή αν απεναντίας αποδεικνύετο ότι την νύκτα εκείνην εβρίσκετο κατά τύχην εις τον Πειραιά. Νομίζετε ότι θα εχρηιάζετο τίποτε άλλο δια να παραπεμφθῇ, να δικασθῇ καὶ να καταδικασθῇ εἰς θάνατον; Και όμως — πράγμα που το εἰςέυρομεν τώρα, ἀλλὰ δεν θα το εφантаζόμεθα τότε, — ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο ἄθωος!

Αὐτὸ τὸ ροβερόν λάθος συνέβη πολλάκις. Τὰ δικαστικά χρονικά γέμουν ἀπὸ τὰς λεγομένας «δικαστικὰς πλάνης». Συρροή σατανικῶν συμπτῶσεων ἐπιβαρύνει κάποτε τὴν θέσιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἰσχυροποιεῖ τὰς πρώτας υποψίας, τὰς μεταβάλλει εἰς πεποιθήσεις, καὶ ἐπειδὴ κατὰ κανόνα οἱ δικασταὶ ἔχουν τὴν μανίαν νὰ πιστεύουν ὅτι εἶνε ἔνοχος ὁποῖος πέφτει στὰ χέρια των, οἱ ἄθωοι κατάδικοι εἶνε πολλοί.

Ὡς παράδειγμα δικαστικῆς πλάνης ἀναφέρεται ἕνας φούρναρης Ἰταλὸς — *Fornaio*, — ὁ ὁποῖος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Μπουλντόκ καὶ τῶν φουρνάρηδων τοῦ Πειραιῶς, ἐμνημονεύθη αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἄνθρωπος, — δὲν ἐνθυμούμαι πλέον εἰς ποίαν πόλιν τῆς Ἰταλίας, — ἐπέστρεφεν ἕνα βράδυ, ἀπὸ ἐρημικὸν καὶ σκοτεινὸν δρόμον, εἰς τὸ σπίτι του. Ἐξαφνὰ σκοντάπτει τὸ πόδι του εἰς ἕνα πράγμα. Σκύπτει, τὸ σηκώνει, καὶ τὸ παρατηρεῖ. . . Μπα! ἕνα θηκάρι μαχαίριου. . . Ὁ φούρναρης τὸ βάζει ἀφελέστατα εἰς τὴν ζώνην του καὶ ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον του. Μετ' ὀλίγα βήματα σκοντάπτει εἰς ἄλλο πρᾶγμα. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ὀγκωδέστερον, καὶ ὁ φούρναρης πίπτει. . . Ἦτο ἕνας ἄνθρωπος. Κοιμισμένος; μεθυμένος; λιπόθυμος; ἄρρωστος; . . . Ὁ φούρναρης σηκώνεται εἰς τὰ γόνατά του καὶ τὸν ψηλαφεῖ. . . Μπα! εἶνε νεκρός! . .

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην φθάνει ἡ περίπολος. Καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ φανοῦ τῆς, ἀνακαλύπτεται ἕνας ἄνθρωπος πεθαμένος, καὶ ἀπὸ πάνω του ἕνας ζωντανὸς νὰ τὸν ψάχνῃ. . . Φυσικὰ ὁ ζωντανὸς συλλαμβάνεται, ὡς δολοφόνος καὶ ληστής. Φωνάζει, διαμαρτύρεται, — τίποτε! Τὸν ψάχνουν καὶ εὐρίσκουν εἰς τὴν ζώνην του τὸ θηκάρι. Πῶς; τί ἔγινε τὸ μαχαίρι; . . Ἀλλὰ τὸ μαχαίρι εὐρίσκεται ἀκόμη ἐμπηγμένον εἰς τὰ στήθη τοῦ πτώματος. . . Τὸ βγάλουν καὶ βλέπουν ὅτι ἐφαρμόζεται

τελείως εἰς τὸ θηκάρι ποὺ ἐκρατοῦσεν ὁ φούρναρης! Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

Ὁ ἄθωος φούρναρης ἐδικάσθη, καταδικάσθη καὶ ἀπηγχονίσθη. Πολὺν δὲ καιρὸν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς, ἀνεκαλύφθη ὁ πραγματικὸς ἔνοχος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμπήξῃ εἰς τὰ στήθη τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου τὸ μαχαίρι του, καὶ τραπὶς ἀμέσως εἰς φυλὴν, εἶχε πετάξῃ παραπέρα καὶ τὸ θηκάρι, τὸ ὁποῖον ἀνεῦρεν πρὸς ἀφανισμόν του ὁ φούρναρης! Ἡ ἱστορία αὕτη μᾶς διδάσκει πόσον

ἀπατοῦν καμμίαν φορὰν τὰ τεκμήρια, καὶ πόσον πρέπει νὰ διστάζῃ κανεὶς, παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕως νὰ εἴπῃ ἐν πεποιθήσει: « αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἔνοχος. »

Βεβαίως, διὰ τὴν ἴδιον λόγον, πρέπει νὰ διστάζῃ ἐπίσης καὶ ἕως νὰ εἴπῃ « αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἄθωος. » Ἀλλ' ἡ πλάνη εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν εἶνε ὀλιγώτερον ροβερά. Προτιμότερον, λέγουσιν, νὰ θωροθῇ δέκα ἔνοχοι, παρὰ νὰ καταδικασθῇ ἕνας ἄθωος.

Σὰς ἀσπάλοιαι

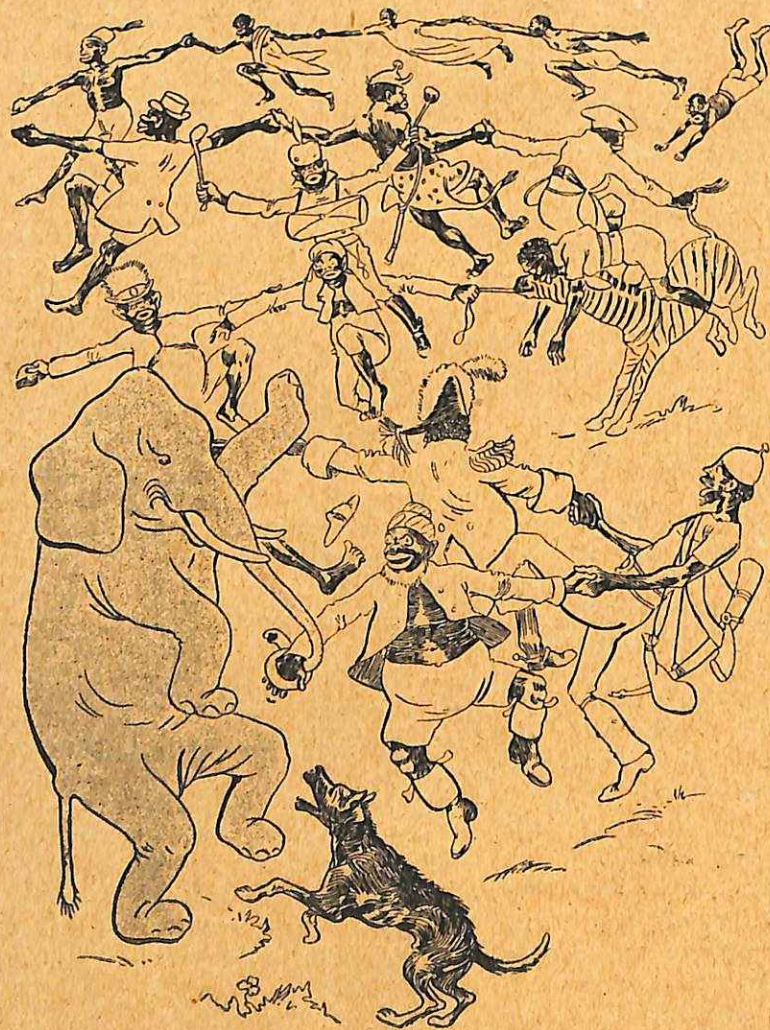
ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α Μ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΙΘ'.

«Οχι, ὁ Ἐλέφας δὲν θὰ ὀμιλήσῃ. — δὲν ἦλθε, φαίνεται ἡ ὥρα. . . Εὐθύς ὅμως ὕστερ' ἀπὸ τὸ βουέο του προσκύνῃμα, σηκώνεται ὀρθίος καὶ ἀρπάζει με τὴν προδοσκίδα του τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ Βασιλέως.

Καὶ ἀρχίζει νὰ χορεύῃ, καὶ παρασύρει εἰς τὸν χορὸν τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Κουκουμπιμπῆς ποὺ ἀπ' τὰ μικρά του χρόνια λατρεύει τὸ χορὸν, δίνει ἀμέσως τὸ ἀριστερό του χεῖρ στὸν Ἀρχικυνηγό, ὁ ὁποῖος δίνει τὸ δεξιὸν τοῦ στὸν Ἀρχιστράτηγον. . . Καὶ ἀρχίζουν ὅλοι νὰ χοροπηδοῦν. Ἀμέσως ὁ χορὸς γίνετο γενικός: ἀξιωματικοί,

στρατιῶται, ὑπηρεταί, δίδουν τὰ χέρια, σχηματίζουν μίαν ἀπέραντη αλυσίδα, καὶ χορεύουν σὰν δαιμονισμένοι.

Ὁ Κουκουμπιμπῆς διασκεδάζει ὑπερβολικὰ καὶ ἀρχίζει νὰ εἶνε κατευχριστήμενος καὶ κατενθουσιασμένος ποῦ δὲν ἐπέτυχε μετὰ τὰς σφαῖρας του ἕνα Ἐλέφαντα τόσο τέλειο χορευτή. Καὶ γελώντας καὶ χορεύοντας τραγουδεῖ:

Αὐτὸς ποὺ ὀρέγει τὸ χορὸν, τοῦ πρέπουεν μονιζοῦρες. . .

(Ἔπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'. (Συνέχεια.)

Ἡ Γρατσιέλλα ἐχαμογέλασεν. Ἡ Μαργαρώ δὲν ἐκατάλαβε καλὰ τί ἤθελε νὰ εἴπῃ ὁ ἀδελφὸς τῆς· ἐμάντευσεν ὁμῶς ὅτι αὐτὸ που εἶπεν ἦτο ἐπικίνδυνον διὰ τὴν φίλην τῆς.

Πρὶν τελειώσουν τὴν ἐγκατάστασιν των, ὁ κ. Λεμπέκ ἐπέστρεψε, λάμπων ἀπὸ τὴν χαρὰν του:

— Ἐτελείωσε τὸ ζήτημα! εἶπεν. Ἀῦριον τὸ βράδυ, εἰς τὰς 9, θ' ἀναβήτε πάλιν εἰς τὴν σκηνήν.

— Ποῦ; εἰς τὸ θέατρον τῆς Μουρμούρας; ἠρώτησεν ἡ Μαργαρώ.

— Ὀχι, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Χρυσοῦ Λέοντος». Θὰ βάλουν κοντὰ μερικὰ τραπέζια διὰ νὰ γίνῃ ἐξέδρα, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ καφενείου θὰ σὰς ἐτοιμάσουν μίαν σκηνήν.

«Α! ἐκοίτασα ὅμως γιὰ νὰ τα καταφέρω! . . . Ἡ κυρία Κουτουριέ ἤθελε, ἀλλὰ εἶδε καὶ ἐπαθε διὰ νὰ πείσῃ τὸν σύζυγόν τῆς ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ συμφέρον του, ὅτι θὰ ἐπῆγαινε πολὺς κόσμος εἰς τὸ καφενεῖόν του, ὅτι θὰ ἐπῆγαινε νέους τελάτας, καὶ τὰ λοιπὰ. . . Ἐπὶ τέλους ἔδοξε τὴν συγκατάθεσίν του, καὶ αὔριον τὸ βράδυ ἀρχίζετε τὰς παραστάσεις.

Δὲν ἤξευραν πῶς νὰ τον εὐχαριστήσουν, πῶς νὰ τον εὐλογήσουν! . Ἡ Μαργαρώ τόσες φορὰς ἐφίλησε τὸ χεῖρ τοῦ καλοῦ βιβλιοπώλου, ὥστε τὸ ἐμούσκεψε.

— Τώρα, εἰς ἔργον! εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα. Πετρογιάννη, τὰ προγράμματα! Ἐσύ, καλέ μου Γέρο, ἂν θέλῃς, νὰ γυμνάσῃς τὴν Μιρέττα. Μαργαρώ, ἂν εἰσιδέρονες τὰ φορέματά μας; . . Ἐγὼ πηγαίνω ἔξω.

— Γιὰ ποῦ;

— Εἰς τῆς κυρίας Δελμπύφ· αἱ κόρες τῆς με περιμένουν διὰ τὸ μάθημα τῆς καλαθοπλεκτικῆς.

— Μά, τώρα ἐμεῖς δὲν θὰ ξαναπλέξωμε πιά καλάρια, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Ἀδιάφορον, ἡ ὑπόσχεσίς μας εἶνε ἱερὰ. Ἐπειτα. . . ἔχω τὴν ιδέα μου καὶ ἐγὼ. Ἡ κυρία Δελμπύφ ἔχει δύο κορίτσια, ὡς μου εἶπες. Θὰ τα παρακαλέσω νὰ ἔλθουν αὔριον. Θὰ μας φέρουν ἴσως τὰς φιλενάδας των, καὶ αὐτὲς θὰ φέρουν καὶ ἄλλες. Ἄν γίνῃ ἔτσι, ἐσώθημεν!

— Καὶ θὰ γίνῃ, εἶπεν ὁ κ. Λεμπέκ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀκούσῃ τὴν συνδιάλεξιν. Πηγαίνω μαζί σου, Γρατσιέλλα, διὰ νὰ συνηγορήσω γιὰ σὰς, καὶ τὰ πράγματα θὰ πάνε περίφημα!

«Αχ! Μουρμούρηδες καὶ Βερτράνδοι! Τί ἀδέξιοι ποῦ εἶσθε! ν' ἀφίστετε καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ τροχόσπιτό σας οἱ τέσσαρες τροχοί του! . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

— Τὸ ξεύρεις, κύριε Κουτουριέ, πῶς εἶσθε τυχερός; εἶπεν ὁ κ. Λεμπέκ πρὸς τὸν ξενοδόχον, ὀλίγας ὥρας πρὶν ἀρχίσῃ ἡ παράστασις. Νά, ὅλη ἡ οἰκογένεια Δελμπύφ, ποῦ θὰ σας ἔλθῃ, δηλαδή ἡ οἰκογένεια τοῦ βουλευτοῦ μας, ἡ ὁποία θὰ σας φέρῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ δημάρχου τῆς Λίλλης, ἴσως καὶ τὸν ἴδιον δῆμαρχον μετὰ τοὺς παρέρους

του καὶ τοὺς δημοτικούς συμβούλους του, καὶ ἀκροατήριον ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα! . . . Λοιπόν, νὰ ἢ οχι, δὲν ἄξιζε τὸν κόπον νὰ βάλετε μαζί ἐξ τραπέζια διὰ νὰ κάμετε μίαν ἐξέδραν καὶ ν' ἀνάψετε πέντε φῶτα ποραπάνω διὰ τὸ προσκηνίόν τῆς:

— Α! μὰ βέβαια, εἶπεν ὁ ξενοδόχος, τόσο μεγάλη τιμὴ, δὲν τὴν ἐπερίμενα! Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε Λεμπέκ.

Καὶ ὁ ξενοδόχος ἐπῆγε νὰ διηγηθῇ εἰς τὴν σύζυγόν του τὴν καλοτυχίαν του

— Μά, ἐγὼ σοῦ τὸ ἔλεγα, πῶς θὰ μας ἐφένε καλὸ ἡ ὑποχρέωσις ποὺ ἐκάμαμε σ' ἐκεῖνα τὰ παιδάκια. Θὰ βάλῃς, ἐννοεῖται, τὰ καινούρια σου ρούχα, — τῷ ἀπῆντησεν ἐκεῖνη.

— Βεβαίως. «Ἐπῆγαινε νὰ ἰδῇ ἀπὸ μίαν σχισμάδα» (Σελ. 365, σ. γ.) καὶ εὐγενικώτερα παρὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως. Δὲν ἐπέταξαν μπαμπούνα, οὔτε πορτοκάλια, οὔτε σιγάρα ἐπάνω εἰς τὴν σκηνὴν διὰ νὰ συγχαροῦν τοὺς ἠθοποιούς· ἀλλὰ τὴν στιγμήν ποὺ τοὺς ἐφώνασαν νὰ ἔβγουν πάλιν, καὶ ἡ αὐλαία ἐσηκώθη διὰ νὰ τοὺς χειροκροτήσουν, ἡ Γρατσιέλλα καὶ ἡ Μαργαρώ εἶδαν νὰ σηκώνωνται ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν θεατῶν δύο κορίτσια πολὺ γνωστά των. Ἐκρατοῦ-

Μαργαρώ ἐπῆγαινε νὰ ἰδῇ ἀπὸ μίαν σχισμάδα, ἂν ἐγέμιζεν ἡ αἴθουσα. Καὶ ἡ αἴθουσα πραγματικῶς ἐγέμιζεν.

Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν, πληθὺς κορίτσια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Μαργαρώ ἀνεγνώρισε τὰς δεσποινίδας Δελμπύφ, ἔπειτα πολλοὶ νέοι, καθὼς καὶ μεγάλοι κύριοι καὶ κυριαί. Χωρὶς ἄλλο οἱ θαμνῶνες τοῦ καφενείου, ταξειδιῶται που ἔμειναν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ θεαταί, τοὺς ὁποίους εἰλκυσαν ἐκεῖ τὰ προγράμματα. Καὶ ἔπειτα, εἰς τὸ βάθος, μόνος, χωρὶς ν' ἀναμνησθῇ, μετὰ τὸ πολὺ κοινόν, ἕνας πολὺ εὐμφορὸς κύριος, μετὰ ἐξωτερικὴν πολὺ διακεκριμένην, τὸν ὁποῖον εἶχαν κατακοπῇ νὰ περιποιηθοῦν οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ καφενείου, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰς τὴν κομβιοδόχην του τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τοῦ παραστήμου. . .

Τέλος, ἡ αἴθουσα εἶχε παραγεμισθῇ πλέον. Κατὰ τὰς ὀκτώμισις ἀκριβῶς, ἡ παράστασις ἤρχισεν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἦτο μοναδική· ὁ Γέρος, ἡ Μιρέττα, ὁ Πετρογιάννης, ἡ Μαργαρώ καὶ ἡ Γρατσιέλλα, ὅλοι κατεχειροκροτήθησαν μετὰ τὴν σειρὰν των.

Ὁ θίασος παρετήρησεν ὅτι τὰ ἐνθουσιώδη ἐκεῖνα χειροκροτήματα ἦσαν κάποτε ἀσυγκρίτως ἡρεμώτερα

καὶ εὐγενικώτερα παρὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως. Δὲν ἐπέταξαν μπαμπούνα, οὔτε πορτοκάλια, οὔτε σιγάρα ἐπάνω εἰς τὴν σκηνὴν διὰ νὰ συγχαροῦν τοὺς ἠθοποιούς· ἀλλὰ τὴν στιγμήν ποὺ τοὺς ἐφώνασαν νὰ ἔβγουν πάλιν, καὶ ἡ αὐλαία ἐσηκώθη διὰ νὰ τοὺς χειροκροτήσουν, ἡ Γρατσιέλλα καὶ ἡ Μαργαρώ εἶδαν νὰ σηκώνωνται ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν θεατῶν δύο κορίτσια πολὺ γνωστά των. Ἐκρατοῦ-

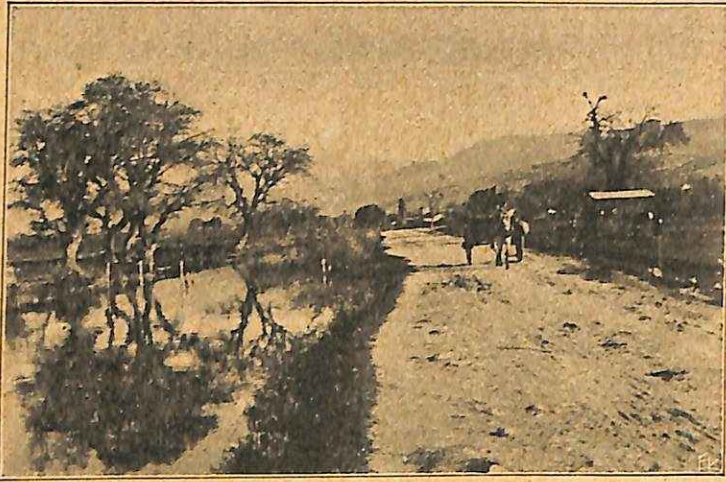

σαν τὸ καθένα, ἀπὸ ἑνα καλαθάκι ψάθινο μὲ τριανταφυλλίς κορδέλλες καὶ γεμάτο μὲ ἄνθη. Τὰ ἐπρόσφεραν δὲ, ἡ μεγάλη εἰς τὴν Γρατσιέλλαν καὶ ἡ μικρότερα εἰς τὴν Μαργαρώ :

— Μόνες μας τὰ ἐκάμαμε ! εἶπαν. Οἱ μικροὶ ἡθοποιοὶ μας ἔδωσαν, τὴν μεθεπομένην ἐσπέραν, τὴν δευτέραν τῶν

σὰς εὐχαριστοῦμεν ! σὰς εὐχαριστοῦμεν ! Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ θά τοῦ ἐσφιγγε τὸ χέρι. Εὐτυχῶς ἡ αὐλαία ἐπέσεν ἐγκαίρως καὶ ἐχώρισε τοὺς καλλιτέχνας ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην, ὁ ὁποῖος μόλις ἐπρόφθασε νὰ τραυλίση :

— Μὰ δὲν εἶνε ἀπὸ ἐμένα. . . εἶνε ἀπὸ τὸν κύριόν μου !

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΧΩΝΗ

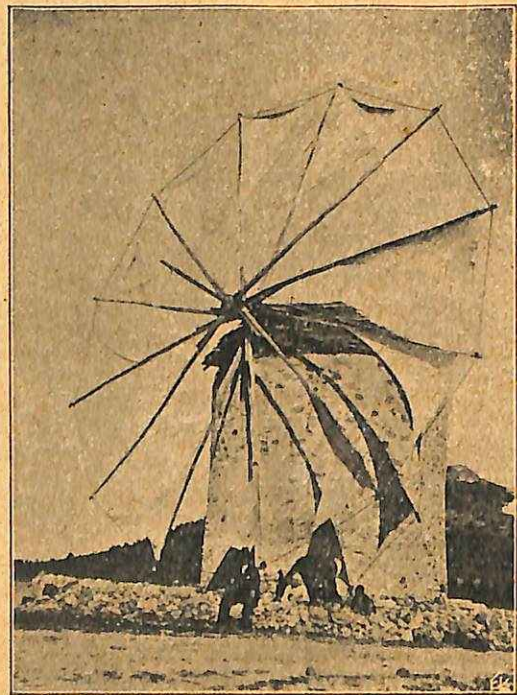
Α. Κοκκίνης.—Α'. Βραβεῖον Μ. Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας.

παράστασιν, καὶ ἔπειτα ἐξηκολούθησαν νὰ παριστάνουν ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἐκοπιάζαν πολὺ, ἐννοεῖται. Ἀλλὰ εἰς κάθε παράστασιν, ἡ εἰσπραξις ἦτο διπλάσια παρὰ τὴν προηγούμενην ἡμέραν ἡθοποιοί, ὑπηρετῶν, ὅλοι ἐκέρδιζαν. Διότι καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ καφενείου εἶχεν ἀξέβδιστον καὶ οἱ ὑπηρετῶν ἐμάζευσαν τοῦ κόσμου τὰ φιλοδωρήματα.

Τὸ κοινὸν δὲν ἐβαρύνετο καθόλου, ἂν καὶ οἱ μικροὶ ἡθοποιοὶ εἶχαν ἐξαντλήσῃ τὸ δραματολόγιόν των. Κάθε βράδυ, νέοι θεαταὶ ἤρχοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ τακτικοὶ θαμῶνες δὲν ἔλειπαν. Ἦρχετο ἐπίσης ὁ εὐμορφὸς κύριος, τὸν ὁποῖον ἡ Μαργαρώ εἶχε παρατηρήσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον βράδυ ἤρχετο μάλιστα, κάθε βράδυ, ἔστω καὶ δι' ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας, καὶ ἔμνευε πάντοτε ἀπόμακρα εἰς τὴν ἰδίαν του γωνίαν.

Ἐνα βράδυ, τὴν στιγμὴν που ἐπιπτεν ἡ αὐλαία εἰς τὸ τέλος μιᾶς πράξεως, εἶδαν νὰ πλησιάζῃ ἕνας ὑπηρέτης μὲ αἰκιστολήν, μὲ χρυσὰ κορβία. Ἐκρατοῦσεν ἕνα κανέρι μὲ ἄνθη τόσο μεγάλο, ὥστε μὲ κόπον τὸ ἐσήκωνε. Τὸ ἐπρόσφερεν εἰς τὰς δύο νεαράς καλλιτέχνιδας, αἱ ὁποῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ βάλουν καὶ αἱ δύο μαζί ὅλην τὴν τὴν δύναμιν διὰ νὰ το ἀνασηκώσουν. Ἡ Μαργαρώ ἅμα ἐδε ἐκείνον τὸν κομψὸν ὑπηρέτην μὲ τὰ χρυσὰ κορβία καὶ σειρήτια καὶ τὰ ὑψηλὰ ὑποδήματα, τὸν ἐνόμισε πῶς ἦτο κανένας ναύαρχος ἢ πρέσβυς. Καὶ τὸν ἠγχαρίστησε μὲ συγκίνησιν πολλήν :

— Μὰ, εἶνε παραπολλὴ ἡ καλωσύνη σας, κύριε, εἴθετε παραπολλὴ εὐγενής !

ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ

Α. Κοκκίνης.—Α'. Βραβεῖον Μ. Διαγων. Φωτογραφίας.

εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Καὶ ἄνθρωπος πολὺ λεπτὸς, ἐπρόσθεσεν ἡ Γρατσιέλλα, ἀφοῦ δὲν λέγει τὸ ὄνομά του.

— Ἐγὼ φρονῶ πῶς εἶνε ἄνδρας ! Καὶ ἄνδρας μάλιστα ποῦ γνωρίζει τὸν

κόσμον, εἶπεν ὁ καίμενος ὁ Γέρος, μὲ τὰ μάτια δακρυσιμένα ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ παράστασις ἦτο ἀκόμη λαμπρότερα. Ὅταν εἶδαν οἱ ἄλλοι θεαταὶ, ὅτι εἶχαν προσφερθῇ τῶσον ὥρα ἄνθη εἰς τὸν παιδικὸν θίασον, ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ ὅ,τι ἤμποροῦσαν διὰ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν των, καὶ ἅμα ἐπέσεν ἡ αὐλαία, ἔστειλαν γερνικήν παράκλησιν εἰς τοὺς ἡθοποιοὺς νὰ μείνουν μερικὰς ἡμέρας ἀκόμη νὰ παίξουν. Ἦσαν εἰς τὰ παρασκηνία οἱ μικροὶ μας φίλοι, ὅταν ἦλθαν νὰ τοὺς παρακαλέσουν.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, ἡ Γρατσιέλλα ἔλεγεν εἰς τὸν καλὸν βιβλιοπώλην τοὺς φέβους τῆς. Μὲτ' ὀλίγον, θὰ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Λίλλην.

— Ἀδ' ἄντων νὰ μείνωμεν περισσότερον, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα μὲ ἕνα θλιβερόν ἀναστεναγμόν· ἐτελείωσε τὸ δραματολόγιόν μας. Καὶ ποῦ νὰ εὐρωμε τῶρα ἄλλα παιδικὰ ἔργα ; . . Ἐλάτε λοιπόν, κύριε Λεμπέκ, σῆς που εἴσθε τόσο σπουδασμένος, δὲν μας γράφετε μίαν κωμωδίαν ;

— Ἀ ! δὲν ἀρκεῖ ἡ σπουδὴ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καλὴ μου μικρούλα, ἀπήντησεν ὁ βιβλιοπώλης· χρειάζεται καὶ φαντασία, καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω ! . . .

— Καί, ἂν εἶχα ἐγὼ ; εἶπε μία φωνὴ ἀπαλὴ καὶ ἀνδρική συγχρόνως, ἡ ἵποια ἠκούσθη ἔξαφνα ἀπὸ τὰ παρασκηνία . . . Ἄν σας ἔφερνα ἐγὼ καμμίαν κωμωδίαν γραμμένην εἰδικῶς γιὰ σὰς τοὺς τρεῖς ;

Ἡ Γρατσιέλλα τὰ ἔχασεν ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν τῆς. Δὲν ἤξευρε τί ν' ἀπαντήσῃ. Ὁ εὐγενὴς ἐκείνος κύριος δὲν τῆς ἦτο ἐντελὼς ἄγνωστος. Καὶ αὐτὴ, ἡ μικρὰ ἡθοποιός, εἶχεν ἀναγνώσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ θεατοῦ ἐκείνου μὲ πόσῃ συμπάθειαν ἐκάθητο καὶ τὴν ἤκουεν. Πόσον ἦτο καλὸν τὸ βλέμμα του, σὰν νὰ τῆς ἔλεγε : «Θάρρος ! . . . λαμπρὰ τὰ καταφέρνεις !» Καὶ ὅμως ἡ Γρατσιέλλα δὲν ἤμποροῦσε νὰ εὕρῃ λέξεις διὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ.

— Ἰδοὺ, εἶπεν ἐκείνος ὁ κύριος, χωρὶς νὰ περιμείνῃ ἄλλας ἐξηγήσεις, καὶ εἰδείξε μερικὰ χειρόγραφα χαρτιά. — Τὰ ἔγραφα ἀπόψε γιὰ σὰς, καὶ ἤθελα σῆς νὰ πρωτοπαίξετε αὐτὴν τὴν παιδικὴν κωμωδίαν. Θὰ μου ἐπιτρέψετε νὰ γίνω ἐγὼ ὁ προγυμναστής σας ;

Ἐλαμψαν τὰ μάτια τῆς Γρατσιέλλας,

καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὸν σύμβουλον καὶ προστάτην τῆς· ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος ἐκείνος εἶπεν εἰς τὸν καὶ Λεμπέκ.

— Εἴσθε, ὡς φαίνεται ὁ προστάτης αὐτῶν τῶν παιδιῶν, κύριε· σὰς παρακαλῶ λοιπόν ν' ἀναγνώσετε τὸ ὄνομά μου ἐδῶ· ἴσως δὲν σας εἶνε ἄγνωστος.

Ὁ καὶ Λεμπέκ ἔρριψε τὸ βλέμμα εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον, τὸ ὁποῖον τῷ ἐδόθη, καὶ ἀνέγνωσεν : «ὁ Κόμης Κ...»

Ἀμέσως ἔχαίρεισε τὸν ξένον μὲ πολλὸν σεβασμόν, καὶ εἶπε.

— Εἶμαι βιβλιοπώλης, κύριε, καὶ δι' αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ νὰ βλέπω τὸ ὄνομά σας, καὶ συχνὰ ἐκρίτῃσα τὰ βιβλία σας εἰς τὰ χέρια μου. Δὲν ἐφантаζόμην ὅμως ὅτι θὰ εἶχα σήμερον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ἐδῶ προσωπικῶς ἕνα ἀπὸ τοὺς πρῶτους συγγραφεῖς τῆς Γαλλίας.

— Ὡς συγγραφεὺς λοιπόν, κύριε, ἐπιθυμῶ νὰ σας κάμω μίαν παράκλησιν. Οἱ θεαταὶ περιμένουν ἀνυπομονῶς ἀπάντησιν εἰς τὴν αἴτησίν των, καὶ ἐγὼ τοὺς ἐβεβαίωσα ὅτι θὰ εἶνε ἱκανοποιητικὴ. Στείλατέ τους τὴν δεσποινίδα Γρατσιέλλαν νὰ τοὺς ἀναγγεῖλῃ τὴν καλὴν εἰδήσιν, καὶ ἐγὼ θὰ χαρῶ πολὺ.

— Τρέχω ἀμέσως, κύριε, εἶπεν ἡ μικρούλα καλλιτέχνις μὲ μίαν ὑπόκλησιν, ἡ ὁποία ἐξέφραζε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

Καί, γεμάτῃ ἀπὸ συγκίνησιν διὰ τὰ λόγια ποῦ ἤκουσε πρὸ ὀλίγου, μεθούσα ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, διότι τὴν ὑπεστήριζαν καὶ τὴν ἐνεθάρρυναν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Γρατσιέλλα, ἐν τῷ μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τοῦ πλήθους ἀνῆγγεilen ὅτι : «Ὁ παιδικὸς θίασος ἀπεφάσισε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του.»

Χωρὶς ἀναβολὴν, ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, εἰς μίαν ἰδιαιτέραν αἰθουσαν τοῦ ξενοδοχείου, ὁ κόμης Κ. ἀνέγνωσε τὸ ἔργον του εἰς τὸν καὶ Λεμπέκ καὶ εἰς ὅλον τὸν θίασον. «Ἡ Βαπτιστικὴ τῆς Νεράϊδας» ἀνεκινήθη ἀριστούργημα, καταλλήλῳτατον διὰ τὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου. Ἡ Γρατσιέλλα θὰ ἔκαμνε τὴν νεράϊδαν, ἡ Μαργαρώ τὴν βαπτιστικὴν, καὶ ὅλοι θὰ εἶχαν μέρος, ὡς καὶ ἡ Μιρέττα ἀκόμη. Ὁ νέος προστάτης θ' ἀνελάμβανε ν' ἀγοράσῃ τὰς στολίσ. Καί, μὲ τὸν ἴδιον συγγραφεὴ ὡς προγυμναστήν, μὲ τὸ ἐνδοξὸν ὄνομά του γραμμένον ὀλογράφως εἰς τὰ προγράμματα, ὁ θίασος τοῦ «θεατρίδιου τοῦ Χρυσοῦ Λέοντος» εἶχεν ἐξησφαλισμένην θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν.

Αἱ δοκιμαὶ ἐκράτησαν πολλὰς ἡμέρας. Εἰργασθήσαν ὅλοι χωρὶς διακοπὴν καὶ μὲ ζέσιν, διότι ὁ συγγραφεὺς, διευθυντὴς καὶ προγυμναστὴς συγχρόνως, δὲν ἤθελε ν' ἀφίσῃ νὰ παίξουν τὸ ἔργον του πρὶν τὸ μάθουν εἰς τὴν ἐντέλειαν.

(Ἐπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατοῦς]

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 91 ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 2 Ἀπριλίου 1905, πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν ταῖς φυλλαδίοις Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου ἐ. ἐ. δημοσιευθεισῶν 200 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὁρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροσθέντως· ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμὸς, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐ, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμομένων ἐκάστῳ Εὐσημῶν.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Πέτρος τῆς Πέτρας, 172 [8Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ὀλυμπιονίκης, 156 [7Ε] — Μαρουσία, 131 [6Ε]. — (Ὁ Χιὰκὸς Φάρος, μὲ λύσεις 166 [8Ε]· τυχὼν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν 81ον Διαγωνισμόν. — Ὁ Ἀτυχὴς Ὀνειροπόλος, μὲ λύσεις 162 [8Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 81ον, — ὁ Ραφαὴλ Ραφαήλ, μὲ λύσεις 143 [7Ε], τυχὼν Α' εἰς τὸν 85ον, — ὁ Θεατολόγος, μὲ λύσεις 137 [6Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 89ον, — καὶ ὁ Γεώργιος Σ. Πολυλάς, μὲ λύσεις 133 [6Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 89ον, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Γλαῦς τῆς Ἀθηνᾶς, 128 [6Ε]. — Οὐδέις, 118 [5Ε]. — Παρίσης Ι. Εὐαγγελίδης, 117 [5Ε]. — (Ὁ Ἑλληνοπαῖς, μὲ λύσεις 122 [6Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Γ' Βραβεῖον εἰς τὸν 89ον Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ : Γεώργιος Ι. Ἀναγνώστης, 110 [5Ε]. — Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης, 103 [5Ε]. — Μέλλων Διπλωμάτης, 96 [4Ε]. — Σπεσιμένος Ἀρόδος, 93 [4Ε]. — Ἑσπέρη Ἑσπέρα, 92 [4Ε]. — Χρῆστος Ζεφρός, 77 [3Ε]. — Τριανταφυλλίνα Ἀγρούλα, 69 [3Ε]. — Νοητὸς Ἥλιος, 59 [2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Παρήγορος Ἀγγελος, 57 [2Ε]. — Ναυοικῆ, 31 [Ε]. — Ἀνδρόνικος, 30 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἀμίμητος Γελοτοποῖός, 174 [8Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Λαμπρὸς Κιθαροδότης, 166 [8Ε]. — Κροδὴ, 140 [7Ε]. — (Ὁ Διέφυλος Ἀετός, μὲ λύσεις 171 [8Ε] τυχὼν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν 85ον Διαγωνισμόν, — τὸ Χειμῶνανθρον, μὲ λύσεις 170 [8Ε] τυχὼν Β' εἰς τὸν 85ον, — ὁ Ἀκύβους Ἀχιλλεύς, μὲ λύσεις 167 [8Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 89ον, — καὶ τὸ Ἐρυθρόν Προσωπεῖον, μὲ λύσεις 147 [7Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 84ον, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἡλεκτρικὸς Κώδων, 138 [6Ε]. — Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, 138 [6Ε]. — Ρεμβασμός, 137 [6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ : Χωρὶς Ῥομάνος, 135 [6Ε]. — Λάσος Φοινίκων, 135 [6Ε]. — Ἀγκυρα τῆς Σωτηρίας, 123 [6Ε]. — Ὁχρὸν Ἀμάραντον, 115 [5Ε]. — Δοῦξ τῆς Κασούτου, 115 [5Ε]. — Μπάτης τοῦ Σαρωνικοῦ, 113 [5Ε]. — Ἀντίβας ὁ Καρχηδόνης, 106 [5Ε]. — Ἀοιδὸς τῆς Φλωρεντίας, 100 [5Ε]. — Περὶ τῆς Μελέσης, 100 [5Ε]. — Ἐρυθροδότης, 99 [4Ε]. — Λατάνια, 89 [4Ε]. — Ἀσὴρ τῆς Θάσου, 85 [4Ε]. — Ἀρχιζῆλιον, 81 [4Ε]. — Φιλόχλωρον Γαφρούλα, 75 [3Ε]. — Οὐγὸς τοῦ Μονσοπράνου, 70 [3Ε]. — Φίλημα τοῦ Κύματος, 69 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Ἡγεμὼν τοῦ Φωτός, 54 [2Ε]. — Σημεία τοῦ Φωτός, 49 [2Ε]. — Κωνστ. Α. Γαρυφάλου, 45 [2Ε]. — Χρυσόπτερος Ἀγγελος, 41 [2Ε]. — Ὀνειρὸν Θερινῆς Νυκτός, 36 [Ε]. — Δευκὴ Νύξ, 36 [Ε]. — Ἑλληνικὸν Γορματσόσημον, 36 [Ε]. — Φοῖλι τῆς Χίου, 35 [Ε]. — Ἄσων Ἥλιος, 35 [Ε]. — Ψάρι τῆς Σηράς, 35 [Ε]. — Ἀλασγιάς, 35 [Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἀραβικὸς Ἴππος, 179 [8Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κονίτση Κοκοῖδα, 173 [8Ε]. — Ἄλλιος Ἀριστείδης, 168 [8Ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Σανὸς Βοσκός, 164 [8Ε]. — Βασιλεὺς τῶν Ρόδων, 105 [5Ε]. — Ἀρης, 91 [4Ε]. — (Ὁ Ναύαρχος Νέλων, μὲ λύσεις 132 [6Ε], τυχὼν Γ' Βραβεῖον εἰς τὸν 89ον Διαγωνισμόν, — τὸ Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς, μὲ λύσεις 131 [6Ε], τυχὼν Γ' εἰς τὸν 89ον, — καὶ ὁ Πομπάτος Ἐρμῆς, μὲ λύσεις 97 [4Ε], τυχὼν Β' εἰς τὸν 89ον, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.)

ΕΠΑΙΝΟΣ : Περὶ τῆς Καρδίας, 72 [3Ε]. — Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι, 71 [2Ε]. — Ἐπαινος τῆς Ἀρχῆς, 54 [2Ε]. — Δωδοναῖος, 50 [2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Κλέων Β. Παράσχου, 42 [2Ε]. — Παιδί τῆς Καρδίας, 40 [2Ε]. — Μικροῦτατος, 30 [Ε]. — Μικρὸς Ἀδελφός, 27 [Ε]. — Ἄννα Σ. Μαλλίδου, 25 [Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὁρθὰς λύσεις, ἀναμεικτὰς ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς : Ἀετός τῆς Μακεδονίας, 14. — Ἀλφά-Βήτα, 14. — Παρ. Ι. Ἀναγνώστης, 8. — Ἀδελφὸς Ἀνδρίας, 6. — Ἀνδρὸς τοῦ Σολομοῦ, 16. — Ἀνδρὸς Νεότης, 5. — Ἀπόγονος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, 15. — Βασίλειος Ἀντωνιάδης, 27, [Ε]. — Ἄσμα τοῦ Ὁρφέως, 9. — Ἀθῆρα τῆς Νυκτός, 18. — Δοῦξ τῆς Ποντοκορυφῆς, 6. — Ἐρμῆς Ἀοιδόφρονος, 14. — Ζαχαρίας Καθηδουλίδης, 16. — Ἠσυχὸς Διάβολος, 13. — Θαλάσσιος Ἀφρός, 10. — Κυριακὸς Ἀσὴρ, 8. — Λάμπρος τοῦ Ἠλίου, 4. — Λέγων, 14. — Νικ. Ἡλ. Διακόπουλο, 2. — Βενετιάνα Μανούσκου, 7. — Ἰωάν. Γ. Μουρατίδου, 1. — Γεώργ. Ι. Οἰκονομίδης, 7. — Θεμιστοκλῆς Σ. Παπαδόπουλος, 15. — Καλὴ Ι. Παπαϊωάννου, 7. — Πόντος, 11. — Προμηθεὺς Ἀετωτής, 10. — Ὑδρὸς τοῦ Ἀγγέλου, 10. — Ρομαντικὴ Τσαγαλαδιώτισσα, 6. — Σίφιος, 4. — Στρατηγὸς Μπουλλέας, 14. — Συριανὴ Ἀκτὴ, 18. — Ταπεινὸ Γλασμί, 16. — Ταχύπους Ἀχιλλεύς, 2. — Τρεμοδόντων Ἀνιερνός, 5. — Φωστήρ τῆς Ἀρχῆς, 11. — Χρυσὴ Πτελοῦδα, 1. — Χρυσὸς Ἀἰὼν, 7.

Σημειώσεις. — Λύσεις σταλίσιν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἢ ἔπειτα ὀνόματος καὶ ψευδωνυμοῦ, ἀπεκλείσθησαν.

ΑΠΟ 1ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1905

— ἀρχομένου τοῦ 28ου ἔτους —

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»
ΚΑΝΟΝΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ :

Ἑσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :
Ἑτησία δρ. 8.—	Ἑτησία φρ.χρ. 10.—
Ἑξάμηνος " 4,50	Ἑξάμηνος " " 5,50
Τρίμηνος " 2,50	Τρίμηνος " " 3,—
Τὸ φύλλον. " —,20	Τὸ φύλλον " " —,20
Φύλ. προηγ. ἐτῶν —,25	Φύλ. προηγ. ἐτῶν —,25

186 Ἰδε Ἀλληλογραφίαν φύλλου 43

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΠΤΟΧΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

41. — Ὁ Φαίρων, ἀπὸ τὸν Βῶλον, μοῦ συνιστᾷ σήμερον ἐν πτωχὸν καὶ φιλόμουσον παιδίον, τὸ ὁποῖον ὁσάνκις εὐρίσκει κανὲν φύλλον Διαπλάσεως εἰς τὸ σπῖτι τοῦ Φαίρωνος, τὸ διαβάξῃ τρεῖς-τέσσαρας φορές καὶ δὲν τὸ χορταίνει. Ὁ καμὴ λοιπὸν πολὺ καλὴν πράξιν ὁποῖος τὸ ἐγγράψῃ.

Ἡ Ἀφρα [ΕΕΕ] μοῦ ἔστειλε ὀκτὼ δραχμάς καὶ ἐνέγραψα τὴν ἀπορον κόρην, τὴν συσταθεῖσαν προχθὲς ὑπὸ τῆς Λατανίας (ἀριθ. 40.) Εὐγε εἰς τὴν καλὴν μου Ἀφραν, καὶ τὰς θερμότητας εὐχάς μου διὰ τὰ γενέθλιά της.

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν Λύσεων καὶ περιμένω τὰς φωτογραφίας τῶν πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ δημοσίευσίς τῶν Ἀποτελεσμάτων μᾶς ἔπιασε τὸν τόπον τῆς Ἀλληλογραφίας, καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος — καὶ ἔλαβα πάρα πολλὰς, — θάπαντῆσω εἰς τὸ προσεχές... ἂν ἔχω πάλιν τόπον.

Σὰς συνιστᾷ τὸ νέον μου διήγημα τὸ «Κανόνι», τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σημερινὴν φύλλον καὶ θὰ διαρκέσῃ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Εἶνε χαριτωμένον, ἀστεϊότατον, ἐξυπνότατον, καὶ ἐλπίζω νὰ σὰς ἀρέσῃ ὅσον καὶ οἱ λαμπροὶ ἐκείνοι «Μικροὶ Ἀκόλουθοι τοῦ Ἀρκανίου».

Ἀπὸ τὸν σωρὸν τῶν ἐπιστολῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἄξιαι Εὐσήμων, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀνάγκην ἐκτενοῦς ἀπαντήσεως, ἀναφέρω ἐδῶ ὅσας μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χώρος : Μικρὰ Βιολίστρια [ΕΕ], Ἀργυρὰ Πανσέληνος [Ε], Π. Χ. (αὐτὸ λέγει, δὲν σημαίνει Πρὸ Χριστοῦ, ἀλλὰ Παιδικὴ Χαρά [4Ε]), Χριστιανὴ Παρθένος [ΕΕ], Λευκὸν Ρόδον [ΕΕ], Σεληνολάτρης [ΕΕΕ], Σανθὴ Φοῖβη [ΕΕ], Μέλλων Διπλωμάτης [5Ε], Μικρὸς Λέσβιος [ΕΕ], Δούκισσα τῶν Σαλῶνων [ΕΕΕ], Ἀρμα τῆς Νίκης [ΕΕΕ], Ὑπὲρ Πατρίδος [ΕΕΕ], Ἐρυνθρὸν Προσωπεῖον [6Ε].

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : Μαγαθονοδόμον (χωρὶς ἀρχικά) καὶ Μετανάστην (Α. Μ. ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ μοῦ στῆλῃ 10 φρ. δι' ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς του, — ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, — πρὶν ἰδῇ τὴν σχετικὴν εἰδοποίησιν περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς ! δὲν εἶνε περίεργον αὐτό ;)

Ἀλλαγαὶ Ψευδωνύμων : Πλοίαρχον Γκοῖν (★★ αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων : Κυανόλευκος Σημαία.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ανταλλάξουν : τὸ Φῶς τῆς Νοκτὸς μετὰ τὴν Ναυοικίαν, Μικρὸν Λέσβιον, Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας, Ὑπὲρ Πατρίδος καὶ Ἀμπερὸν Κιθαροφόν —

ὁ Ἀμύμητος Γελοιοποιὸς μετὰ τὴν Ἐρφοῖαν Ἀρτέμιδα. — ὁ Φλοῖστος τῆς Θαλάσσης μετὰ τὸν Αἴλιον Ἀρσιεῖδην, Ἀρην, Ὁραῖαν Ἐλλάδα καὶ Προτομαγίαν — ἡ Νηρηΐς τῶν Ἀργούρων μετὰ τὴν Ἀνεμώνην τοῦ Βουνοῦ, Κυρίαν Σκαρφαλόστραν, Νυμφαίαν τοῦ Παμίσου, Μικροῦλαν Ἀσσακιάδα καὶ Μικρὴν Ἀιθίδα — ἡ Μικρὰ Βιολίστρια μετὰ τὸ Ἀρροστεφανωμένο Κῦμα, Ἐραστὴν τῆς Σελήνης καὶ Θεὸν τῆς Ἑλπίδος — ἡ Ἀργυρὰ Πανσέληνος μετὰ τὴν Γόνδολαν τῆς Βενετίας, Ἐραστὴν τῆς Σελήνης, Φίλην τῶν Ζώων καὶ Ναυτοπούλαν τοῦ Μυσολογίου — ἡ Παιδικὴ Χαρά μετὰ τὸ Ἀταβύριον Ρόδον — ὁ Ολυμπίονικος μετὰ τὴν Δούκισσαν τῶν Σαλῶνων, Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης, Σιγὴν τοῦ Δάσους, Τριγυρίστραν καὶ Ζηλιάρδαταν — ἡ Γόνδολα τῆς Βενετίας μετὰ τὸν Ὑπερήφανον Νέον, Πιερὸν τῆς Αἰγύπτου, Μάστρα τῆς Ἐλευθερίας καὶ Καροδιγνώστην — Ἐρηνή καὶ Ἀθηναία μετὰ τὸν Βρυχώμενον Λέοντα, Νηρηίαν, Βασίλισσαν τῶν Μηκυνῶν, Νάρκισσον καὶ Ἀραμίν — ὁ Ὀῦγος τοῦ Μονοσοφάνου μετὰ τὴν Μαρίαν τῶν Μεδίκων, Μαῦρον Ἀετόν, Ὑπιδέτην Ἀετόν, Ἀετόν τῆς Μακεδονίας καὶ Χρυσόπτερον Ὀνειρόν — τὸ Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦ δι μετὰ τὸ Πα δι τῆς Καρδίας, Ἀγγέλον τῆς Νίκης, Πύργον τῆς Πέτρας καὶ Πύργον τῆς Ἐλευθερίας — τὸ Λεσβιακὸν Ἄνθος μετὰ τὸν Ἀετόν τῆς Ἐρήμου, Ἀταβύριον Ρόδου, Ἀκακίαν, Πειραϊκὴν Ἀκρὴν καὶ Νοσταλγόν Ἑλληνα — ἡ Ἀλώπῃς τῆς Μυτιλήνης μετὰ τὸ Λεσβιακὸν Ἄνθος, Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν, Ζαπλὶδα καὶ Κίτρινον Ντόμινο — ὁ Ἐρυνθρὸς μετὰ τὸ Ταπεινὸν Ἴον, Νῆσον τῶν Φαίλων, Ὀμυλῶδη Ψυχὴν, Μικρὸν Λέσβιον καὶ Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων — τὸ Ἀρμα τῆς Νίκης μετὰ τὴν Παιδικὴν Χαράν, Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς, Ἀγκυραν τῆς Σωτηρίας καὶ Ἀφραν — ἡ Πειραϊκὴ Ἀκτὴ μετὰ τὸν Δούκα τοῦ Ποντικοχωρίου, Ἀρμα τῆς Νίκης καὶ Σανθὴν Φοῖβην.

Ἡ Διάπλασις ἀπὸκτείνεται τοὺς φίλους τῆς : Κυρίαν Σκαρφαλόστραν [ΕΕ] ὁ λογαριασμὸς σου δὲν εἶνε σωστός 2,366 εἶνε μόνον οἱ ἐτήσιοι συνδρομηταί, οἱ πληρώσαντες μέχρι 15 Ἰανουαρίου ἂμ ἢ οἱ ἐξάμηνον ; οἱ ἐρίμηνον ; οἱ ἐγγραφέντες μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου ; Χιόνα τοῦ Ταῦγέ-τ.υ [Ε]. ὅχι, ἡ Εὐφημος Μνεῖα δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον ὁ «Πρόας ὁ Νικίλου» εἶνε βιβλίον ποῦ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ Ἑλληνόποις, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὸ ἔχῃ διαβάσῃ ! Μονοσυργόν (καὶ πρέπει νὰ το κατορθώσετε !) Γλωσσόκοπαν, Κόρη τοῦ Σερμυῶνος κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 3 Ὀκτωβρίου θάπαντῆσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Νομβρίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, εἰ τοῦ ὁποῖου διόν νὰ γράφω τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ φάσμα εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμὰν φρ. 1

515. Λεξιγραφία.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε ζῶον
Ποῦ ζῇ εἰς ἄλλους τόπους
Τὸ δευτέρον μου ἄνθρωπος
Τερπνὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Ἄν τώρα ἐπιμένῃς,
Ἦν φίλε, νὰ με λύσῃς.
Εἰς τὴν Μακεδονίαν
Τὸ διόν νὰ ζητήσῃς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κούρου τοῦ Ἀγγέλου.

516. Λένιγμα.

Ἄν εἶσαι, ἰὼτά μου, καλὰ
Μία πόλι ἀμέσως κάνεις.
Ἄν ὅμως εἶσαι ἀσθενής...
Τὸν κόπο σου τὸν χάνεις.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λυσιπποῦς Ἀχιλλεύς.

517. Δημῶδες Λένιγμα.

Ἄσπρος κάμπος
Μαύρα γίδια
Καὶ χαρὰ στον τὸν τσομπάνη
Ποῦ τὰ βόσκει — Τί εἶνε ;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τοῦ Ποντικοχωρίου.

518. Δικτυωτόν.

★ ★ ★ ★ ★ = Πόλις τῆς Ἰταλίας.

★ ★ ★ ★ ★ = Πρῶν Βασίλισσα.

★ ★ ★ ★ ★ = Ἀρχαῖος ἥρως.

★ ★ ★ ★ ★ = Κάτοικος χώρας ἑλλήν.

★ ★ ★ ★ ★ = Κατὰ τὸν ἑλλήν.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἐνδόξου Μυσολογίου.

519. Κυδόμενον ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.

Αἱ ζητούμεναι κατωτέρω λέξεις, ἀναγραμματιζόμεναι, ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν Κυδόμενον :
1, Σπλάγγον. 2, Μέρος τοῦ λόγου. 3, Εἶδος ἀμάξης. 4, Νῆσος ἑνδοξός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσπρου Ἀράνη.

520-523. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα θεῶν.

1. — Ἐραθα ὅτι σύ ἐξευξες τὴν ἀμάξαν.

2. — Ὁ Ἄρης δὲν εἶνε ἐκ τῶν ζητουμένων.

3 — Κακολογίαν ἀπόφραγε.

4. — Θά σου ἐγγράφῃ ἂν ἡ Θάλεια ἤρχετο.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἐκτετατοῦ Κώδωνος.

524. Φωνηεντογράφος μετ' Ἀκροστιχίδος.

Τὴ παρεμβολὴ ἑνὸς φωνηέντου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, ὅσα ὀδήποτε φορές ἐπαναλαμβανόμενου, εἰς τὰ κάτωθι σύμφωνα, — ὧν ἡ τάξις εἰς ἕκαστον σωρὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ, — σχηματίζονται ἐπὶ λέξεις, τῶν ὁποίων τὰρχικὰ νὰ σχηματίζου ἀρχαῖαν πόλιν :

σμ - κλμο - ξρ - σνο - μγρη - μρ - χρσ

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρκανίου.

525. Τριπλὴ Ἀκροστιχίς.

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν πόλιν τῆς Παλαιστίνης, τὰ δευτέρα Μούσαν, καὶ τὰ τρίτα ἀντωνυμίαν :

1, Ἀεροπόρος. 2, Ἀρχαία πόλις. 3, Ἀπόστολος. 4, Πάππας ὁ, Θεά.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Χιμωνάνθου.

526. Ἑλλειποσύμφωνον.

ευοικα - η - ευε - ησευε

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κροῆλης.

527. Γρίφος.

σχε — τε — ἐκ — ἐκ —
— ὦ — ἐκ — τὰνδ — ἐκ — τL1
Ἰανουάριος σετ — ἐκ — ἐκ —
— ἐκ —

Ἐστὴν ὑπὸ Κ. Α. Γαρναλλίου.

528. Μαγικὴ Εἰκὼν.

— Ποῦς με φωνάζει σ' αὐτὰ τὰ ἄγρια βουνά... Ἀκουσα τὸνομα μου, ἀλλὰ δὲν βλέπω κανένα...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ τὸ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ λεγόμεναι τῶν 10 πληρόντων ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]

Δηλῶ ὅτι ἤλλαξα ψευδώνυμον πρὸ πολλοῦ. — Κοκκινόσκουφης. (Ε, 128)